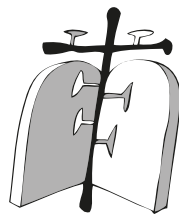

katakomby

Sborový dopis vršovického sboru Českobratrské církve evangelické

VELIKONOCE

**Co z nich vlastně může vyrůst?
Nebojte se zeptat, nebo přijít
na**

**Zelený čtvrtek
Velký pátek
Velikonoční neděle**

Ale také kdykoliv jindy.
Velikonoce promlouvají
stejně jako Vánoce
každý den v roce.

„Ježíš není v hrobě,
byl vzkříšen.“ Jak tomu
ale rozumět? (2)

Kde, kdy a jak
budeme slavit letošní
Velikonoce? (2)

Editorial (3)

Postní plátno a výloha
ve Výdechu (4)

Jiřinka Adamcová 95 (4)

Pozvánka na svatodušní
hru Jób! (5)

Najít odvahu se
postavit (5)

Co zaznělo ve zprávě
staršovstva o životě
a stavu sboru
za rok 2024? (6)

Oslí špacír – jak
to začalo (7)

Řehlovice 2025 (9)

Za br. Blahoslavem
Hájkem. (9)

O sikhismu trochu jinak (9)

Potíže s verzemi
světa (10)

Recept: Italské citronové
sušenky s mandlemi
– „Velikonoční
potěšení“ (12)

**Duben
2025**

Což nám srdce nehořelo, když s námi na cestě mluvil?

Lukáš 24,32

„Ježíš není v hrobě, byl vzkříšen.“ Jak tomu ale rozumět?

Představujete si někdy, že jste něco jako semínko? Spadli jste na nějaké místo a pořádně nevíte proč a jak? Něco vás ale pudí růst a prozkoumávat prostor, kde jste.

Kolem sebe vidíte další a další semínka. Zjišťujete, jak můžete spolupracovat, i to, že si taky někdy konkurujete. Někdy je život docela boj. Obstojím? Dostanu se ke vláze a ke slunci?

Časem ale taky poznávám, že můj výhled je jen částečný, že toho spoustu prostě nevidím. Jen tuším.

Klidně můžeme říct, že vidíme jen k horizontu času. Jen ke své vlastní konečnosti.

Jsem tu tedy dobře? A jsem tu k něčemu? Jsem si jist, že ano a že můj život má smysl. Jak ale chápat svou konečnost? To když semínko zanikne?

Když se stane v přírodě, že semínko padne do země, začne nová etapa. Otevře se možnost existovat ještě úplně jinak. Jako rostlina.

Tak můžu věřit i svědectví: *Ježíš není v hrobě, byl vzkříšen.*

Stejně jako můžu zakoušet: Rostliny v horkých dnech vytváří stín a produkují kyslík, když nám dochází dech. Můžu stejně tak věřit: Boží moc se stáváme rostlinou a tím je vlastně překonávána i naše konečnost pro novou budoucnost u Boha.

**Eliška Provazníková
a Matěj Opočenský**

Kde, kdy a jak budeme slavit letošní Velikonoce?

Velikonoční týden, kterému se správněji říká Svatý, Pašijový, nebo Velký začíná Květnou nedělí.

Květná neděle je letos 13. dubna.

Budeme ji slavit u nás v Tulské od 9.30 a tradičně s večerí Páně.

Zpívat budeme Hosana a zkusíme zvednout brány svrchků svých. A co jsou to ty svrchny bran? Já to vlastně přesně nevím, představuji si takovou tu velkou selskou bránu, která má nad sebou pěkně stavěný oblouk, který kryje před deštěm a sněhem dřevěná veliká vrata. A teď před tuhle bránu přijede sedlák s pořádnou fúrou sena a ona tou branou neprojede. Co s tím? Ten svršek se holt musí zvednout. Máme podobně zvednout svrchky svých srdcí,

aby tudy mohl projet Pán slávy a vzal s sebou všechnu velikonoční radost, která se právě chystá.

Kdo by se chtěl připravit na Květnou neděli pěknou procházkou (protože ve zdravém těle, vládne i zdravý duch), může se vydat Oslím špacírem. Více níže ve článku Jendy Kučery.

Nešpory na Zelený čtvrtek 17. 4. od 18.00

Na Zelený čtvrtek si u nás budete moct sednout i na druhou stranu (stolu).

Tradičně na tento den připravujeme velkou tabuli plnou různého jídla a pití. Slavíme společně večeři Páně. Místo kázání čteme biblické texty, modlíme se a zpíváme. Nakonec pak vše, co přineseme, sníme. Přijďte, míst u stolu máme dost.

Velký pátek 18.4. v 9.30 na Žižkově I.

Slavit budeme společně s žižkovskými sbory v krásné kubistické Betlémské kapli. Budeme číst pašije podle Matouše. Farářky Olina Mrázková a Debora Hurtová budou mít spolu se mnou kratičká zamyšlení na pašijové texty. I na Velký pátek budeme slavit večeři Páně.

Velikonoční neděle 20.4. v 9.30 v Tulské

Na velikonoční neděli sejmemе postní plátno a budeme z něj čist stopy vzkříšeného. Budeme slavit večeři Páně a vítat se slovy Opravdu byl vzkříšen. Slavit budeme u nás doma v Tulské a od 9.30.

/ Editorial

Poslední dva měsíce byly docela intenzivní. Máme za sebou výroční sborové shromáždění a několik zajímavých událostí. Třeba setkání s diplomatkou Evou Filipiovou, nebo jsme se s Martinem Sabem (kolegou ze Strašnic) pustili do postních zastavení, které jsme nazvali OTEVŘENO debatě o životu. Byl to hezký a inspirativní čas. Děkuji za to.

Co nás čeká dál?

Už příští týden je velikonoční týden a následně pak padesátidenní velikonoční období. I během této doby toho proběhne dost.

V druhé polovině května například Noc kostelů, Horoušanky OPEN, seniorátní akce v Řehlovicích, Akce přes ulici a vrcholem pak bude mládežnické divadlo o svatodušní neděli 8. 6. v divadle Mana!

Máme se na co těšit a co objevovat.

Inspirativní čtení a Boží požehnání vám všem.

Matěj Opočenský

Postní plátno a výloha ve Výdechu

Úterní dopolední setkávání s nejmenšími dětmi se někdy promění v hudební muzicírování, nebo velkou stavební soutěž, nebo pohádkovou cestu s výletem do tajemného Egypta, nebo se stane skutečnou výtvarnou dílnou.

Tak tomu bylo i během dubna, kdy jsme postupně vytvořili velké postní plátno do Tulské a poté nové aranžmá výlohy v Murmanské. Z obojího mám velkou radost. Děkuji za kreativitu dětí a zejména

jejich rodičů a prarodičů, kteří mají chuť experimentovat a hledat nové cesty, jak vyjádřit víru a radost ze společného tvoření. Vážím si toho.

Matěj Opočenský

Jiřinka Adamcová 95

16. 3. 2025 oslavila Jiřinka Adamcová 95 let. Nemohli jsme zůstat doma, nebo jí jen zavolat. Vyzvali jsme za ní do Dubče. Času nakonec nebylo mnoho, ale i tak jsme si stačili popovídat a domluvit další předvelikonoční návštěvu. Jiřinku bych chtěl připomenout její básni, kterou mám moc rád. Na její 90 jsem ji také připomínal, čas jí ale nic neubral. Boží požehnání přejeme a děkujeme za možnost setkání.

Na cestách

*na cestách našich dnů
je plno krásných snů
a mnohých toužení
s kterých se těšit smíme
i když už dobře víme
že se nám nesplní*

*Všechno co osud přál
co nám zase vzal
to se už nezmění
Pak končí tiché sny
a přijdou těžké dny
poslední zvonění*

*Co chtěli jsme si přát?
Tvou Pane moudrost znát
Tvá hledat znamení
K lidem všem lásku mít
a dobrý život žít
jež z Tebe pramení*

*Za vše co bylo díky
za každý okamžik
štěstí i trápení
přijmi náš Pane dnes
Doveď nás do nebes
k věčnému spasení*

Jiřina Adamcová:
ze sbírky **Žlutné listí**, 1. vydání, vydal
Jakub Závěrka, v Praze 2015

Pozvánka na svatodušní hru Jób!

8. 6. 2025, „made by plantážníci“

Milí přátelé, bratři a sestry,

jak si jistě pamatujete, o Vánocích se hrály dvě hry. Jednu z nich jsem s Plantážníky nacvičila já s Eliškou. V našem sboru je vánoční hra zvykem už dlouho a tyto Vánoce jsme se rozhodli experimentovat a napsat si svou hru. Myslím, že to dopadlo dobře. A nyní... mám to potěšení Vám sdělit, že se něco změní i teď.

Mysleli jste si, že s Plantážníky zůstaneme jen u vánoční hry? Právě naopak, chtěla bych Vám oznámit, že s Plantážníky pracujeme na další hře! Zveme Vás 8. 6. 2025 do divadla Mana ve Vršovicích na svatodušní hru Jób. Doufáme, že Vás přijde co nejvíc a že se tento nový „experiment“ s další hrou vydaří. Budeme se na Vás těšit v Maně od 10.30!

Miriam + Plantážníci

Najít odvahu se postavit

Letos je to již 80 let, co byl popraven německý teolog Dietrich Bonhoeffer. Moudrý a statečný muž, který rozpoznal zlo, jež se začalo Německem a Evropou šířit ve třicátých letech minulého století. A proti zlu bojoval.

Nespočívá právě v tom zvláštní lidská moudrost? Rozpoznat počátek zla? Ty první, malé, nezřetelné impulsy, které ovšem mohou brzy přerůst v zhoubný nádor organismu nebo národa? A najít odvahu se proti tomu postavit? To učinil Bonhoeffer. Tehdejší církev v Německu zlo včas nerozpoznala. A pokud časem ano, už neměla odvahu se proti tomu postavit. Bonhoeffer ano. Bojoval proti fašismu, odmítal národní socialismus, nepřistoupil na to, že by člověk mohl být hodnocen podle toho, k jaké rase patří. Byl zapojen do ilegální skupiny, která připravovala atentát na Hitlera. Ale ještě dříve, než k atentátu došlo (mimochodem, nepodařil se), Bonhoeffer

feru zatklo gestapo. Byl vězněn. Na Velikonoční neděli roku 1945 vykonal ve věznici bohoslužby. Bezprostředně po nich byl odvezen k výslechu a o týden později, v pondělí 9. dubna, byl v koncentračním táboře ve Flossenbürgu popraven.

Je krásně na světě. Jaro, barvy, teplo. Někde stále číhá zlo. Jde o to mít dost moudrosti a odvahy a nedopřát mu žádný prostor.

Daniel Ženatý

Text vznikl pro Český rozhlas Pardubice. Byly vydány také knižně pod názvem *Přeji pěkný den!* Převzato z evangelického časopisu SoBr.

Co zaznělo ve zprávě staršovstva o životě a stavu sboru za rok 2024?

Vděčnost za plodnou a věcnou diskuzi o nedělcích a za vytvoření skupiny hudebníků pro doprovod nedělních bohoslužeb. Oprava vzduchotechniky a celková stabilizace sborového života. Vánoční hry. Otevření klubu Výdech. Bezkonfliktní spolupráci s Jablíčkovem na provozu klubu Výdech. Setkání rodičů s dětmi. Setkání prvňáků. Setkávání mladší i starší mládeže. Konfirmaci velké skupiny mladých. Nové piano ve sboru – poděkování především Tomovi Hejdovi. Poděkování Marice Vojtíškové za práci s dětmi a mládeží.

Před Vánoci přišla delegace z Vinohradského sboru s dotazem, zda bychom neuvvažovali o sloučení sborů. Staršovstvo návrh probralo a shodlo se, že nyní na to není správný čas, avšak jsme otevření společným aktivitám.

Připomenutí sester: Darji Cachové a Jarmily Zezulkové.

Privítání dvou rodin ve sboru: Kučerovi a Provazníkovi

Co je v plánu?

Plánujeme žádat o grant na provoz a rozvoj Klubu Výdech. Od léta bude Matěji vypomáhat seniorátní farář Jordan Tomeš, zejména s tvorbou programu v klubu Výdech a jeho většímu otevření veřejnosti, bude se podílet i na ostatním životě sboru.

Nabídka požehnání pro děti, které nejsou členy sboru.

Diskuse ke zprávám a vyplývajících návrzích

Ondřej Rada: Dokončená rekonstrukce galerie u Veberů – poděkování zejména Tomovi Hejdovi, Michaelu Otřísalovi a ostatním. Věra Adamcová: Jak byla myšlena zmínka o tom, že bude snaha o to, aby provoz klubu Výdech nebyl finančně závislý na sboru? Odpověď: „Ze dvou třetin je již nyní financován provoz z jiných zdrojů nežli sborových (příspěvek od se-

niorátu a od Jablíčkova). Tomáš Vokatý: Na příštím VSS se bude volit nové staršovstvo – přemýšlejte již nyní o tom, koho bychom v něm chtěli mít.

Tomáš Jelínek: dotaz na členství ve sboru a neformální status přítel sboru. „V tuto chvíli není oficiální cesta, jak mít jiný druh členství ve sboru než „plnohodnotné“. Chtěli bychom však, aby se všichni, kdo se sborového života účastní, cítili jeho součástí.“ Církve tuto situaci promyslí a na synodu v květnu bude o této situaci jednat.

Richard Šípek: Pochvala pro Matěje Opočenského za to, že dokáže dětem srozumitelně zprostředkovat víru.

Ze zprávy o hospodaření sboru v roce 2024

Shrnutí zprávy o hospodaření sboru, která byla zveřejněna v katakombách března 2025. Dvě velké, finančně náročné akce: Rekonstrukce prostor v Murmanské a Výměna vzduchotechniky a topení v Tulské. Návrh na převod částky 20 000 Kč z účtu Nerozdělený zisk, nerozdělená ztráta na Sociální fond. Zpráva byla schválena.

Výroční sborové shromáždění schválilo hospodářský výsledek roku 2024, který je ve ztrátě ve výši 515 369 Kč (to je rozdíl investice a běžného výsledku hospodaření a jsou v něm promítnuty náklady na rekonstrukci Murmanské a VZT v Tulské) převedeme

z účtu 931 000, to znamená výsledek hospodaření, bez schvalovacích řízení, na účet 932 000 Nerozdělený zisk, nerozdělená ztráta.

Schváleno zjevnou většinou přítomných

Návrh rozpočtu hospodaření sboru na rok 2025

Shrnutí návrhu (zveřejněném ve sborovém časopise Katakomby březen 2025). Návrh na navýšení saláru pouze o 5 procent oproti minulému roku, ačkoliv v reálu by bylo potřeba vybrat více, aby se vyrovnaly současné ztráty.

Diskuse k rozpočtu, usnášení o podaných návrzích z něho vyplývajících

Tomáš Hejda: Není dobré tvrdit, že rozpočet vychází, když se nepočítají odpisy. Nedozvěděli jsme se, jakou přesnou částkou sbor přispívá na provoz Murmanské, pouze to, že to zhruba vychází. Tomáš Jelínek, odpověď na poznámku TH: Vzduchotechnika není v odpisech právě proto, že je v investicích. Zrovna tak Murmanská není v žádných odpisech. To se projevilo v jednoročním výsledku. A celé ty odpisy, které jsou, jsou už mnoho let stejné, jsou od nakupení bytu v Srbské. Nicméně souhlas

s tím, že celkově máme být na nule. To nám ukládají i řády. Účetně máme Murmanskou zvlášť. Máme vedena tři střediska: Tulskou, Srbskou a Murmanskou.

Matěj Opočenský: Provoz v Murmanské je teprve od září minulého roku a cítím, že jsme teprve na začátku.

Provoz bude ještě intenzivnější. Příští rok bychom měli mít lepší představu. Hana Seho: Podnět prodiskutovat návrh zvýšení plánované částky vybrané na salárech.

Richard Šípek: Jaký je rozdíl, když v plánu bude 770 tis., nebo 800 tis.? Tomáš Jelínek: Rozdíl je pouze psychologický. Matěj Opočenský: Věřím, že přibudou i noví salárníci. Návrh navýšit položku Salár rozpočtu na rok 2025 na částku 803 000 Kč.

Hlasování o rozpočtu sboru na rok 2025

Kdo je pro rozpočet v představené podobě s výjimkou položky saláru (která bude změněna na 803 000 Kč). Pro: 21, proti: 4, zdržel: 4

Na závěr jsme zazpívali píseň Z tvé ruky Pane můj.

Oslí špacír – jak to začalo

A řekl jim: „Jděte naproti do vesnice, a jak do ní vejдете, naleznete přivázané oslátko, na němž dosud nikdo z lidí neseděl. Odvažte je a přiveďte! Zeptá-li se vás někdo, proč je odvažujete, odpovzte mu: „Pán je potřebuje.““

Šli, kam je poslal, a našli vše, jak jim řekl. Když oslátko odvažovali, řekli jim jeho majitelé: „Proč to oslátko odvažujete?“ Oni odpověděli: „Pán je potřebuje.“ „No to je pěkné, že Pán je potřebuje. Ale všude teď rádí slintavka a kulhavka. Myslíte si, že chceme, aby naše oslátko bylo nemocné? Nebo aby kvůli

němu byla ohrožena všechna naše zvířata? Běžte a Pánovi povězte, že se musí protentokrát obejít i bez našich oslíků.“ A tak šli, a pověděli mu vše tak, jak to byli od lidí ve vesnici slyšeli. I řekl jim: „Netruchlete moji milí, oni vědí, co činí. Kéž by každý měl pro své bližní tolik péče a starostlivosti, kolik mají oni pro

svůj dobytek.“ A tak, neměvše oslů živých, zrobili jich sobě z klacků a prkýnek. Naložili pak na sebe navzájem břemena jedni druhých, rozzehnali se s tím místem slovy „Pán s vámi“ a vydali se na cestu. To se stalo v obci Okrouhlice, vzdálené od Soběhrd dobře půldruhé hodiny svižné chůze. Pomodlili se ještě před cestou společně v tom místě, v chrámě Božím, zasvěceném svatému Vavřinci. Odtud šli pak spolem, loukami lesy a polem. Přes lány nesečené, kol vrchu zvaného Háj. Dál pak hlubokým údolím Okrouhlického potoka, až k soutoku s bystrinou Petroupimskou, jež přitéká ze vsi Petroupim. Tě vsi, v níž před lety zakotvila husitská Archa. Odsud pak jejich cesta vedla až k dlouho vyhláženým Soběhrdům. Cestou na ně přišla slabost. Mnozí měli hlad a strádali. Někteří se již od Popelce postili, a sil už jim nezbyvalo. I usedli a prostřeli na zem ubrusy, vyňali ze svých mošen co kdo přinesl, a navzájem se pohostili tak, že žádnému nic nechybělo,

všichni se najedli do sytosti, a ještě když drobky z ubrusů sesypali, dvanácte košů by toho zbylo, kdyby ty koše s sebou měli. Ale že je neměli, podělili se o svůj nadbytek s lesní zvěří a hmyzem všelijakým, a nedělali si starosti, co budou jíst k večeru. Bylo jim dobře pospolu, modlili se společně a zpívali si na cestu. Co kdo měl hudebních nástrojů a vládl na nich hrát, vzal s sebou a vyhrával. Byť by i jen do pochodu na bubínek bubnoval. Došli pak až do Soběhrd, kde jejich pouť radostná byla zakončena. Rozdělní sobě oheň na farní zahradě, opékali chléb a četli si navzájem z Písma příběh Velikonoční o Ježíšově slavném vstoupení do města Jeruzaléma. Někteří pak v pozdních nočních hodinách odebrali se domů na lůžka, mnozí i vozy či vlakem odjeli, neb byli přespolní, jiní přespali v zahradě u kostela pod přístřeškem či ve stanu, každý, jak mu bylo libo, a usínali, naplnění nadějí a pokojem, v předvečer Květné neděle. To se stalo o sobotě, týden před Velikonocemi, při níž si vzkříšení Lazaro, předzvěst a příslib budoucího vzkříšení všech lidí připomínáme.

Z rukopisů Soběhrdských, nalezených na půdě Soběhrdské fary krátce poté, co zemí postihla koronavirová epidemie, vybral a sestavil Jan Kučera. V Praze dne 1. dubna 2025

První ročník tradičního Oslího špačíru se bude letos konat v sobotu 12. dubna 2025. Setkání v Okrouhlici v 10 hodin dopoledne. Společná procházka (s osly či bez) přírodou přes Petroupim do Soběhrd. Tam večerní čtení a posezení. Možnost noclehu ve farní zahradě. Na Květnou neděli Bohoslužby od 10.00.

Více informací: Jenda Kučera, tel. 731 510 675 (hlašte se, přidáme vás do WhatsApp skupiny)

Řehlovice 2025

31. 5. 2025 se poprvé sejde na jedné společné akci ústecký a pražský seniorát. Co se to bude dít? Řekli jsme si, že bychom se chtěli vidět nejen na konventu a nejen jako zástupci sborů na oficiálním církevním grémium, ale že se chceme vidět a slyšet neformálně a společně spolu prožít jedno odpoledne, popřípadě i déle.

Volba padla na Řehlovice, kde se už podobné ale menší akce konaly jen v rámci ústeckého seniorátu. Nyní se tam ke konci školního roku vypravíme i my z Prahy. Pojedte. Možná vypravíme i vlak, který pojede jen pro nás tam i zpět. Akce začíná ve 14.00 a bude končit cca v 19.30. Vlaky by odjížděl mezi 12.00 a 13.00 z Prahy a po osm z Řehlovic.

Divadlo budou hrát Buchty a loutky a hudbu obstará rockandrollová kapela Cactus Showband. Celá akce bude gradovat bohoslužbami. Během odpoledne chceme uspořádat interaktivní poznávací soutěž z obou seniorátů. Myslím, že se máte na co těšit. Akce má i své stránky: <https://prazsky-seniorat.evangelnet.cz/akce/potkali-se-u-rehlovic/>

Za br. Blahoslavem Hájkem.

Když jsem se dověděl o odchodu br. Blahouše Hájka v krásném věku téměř 90 let, vybavily se mi vzpomínky na dobu, kdy byl pražským seniorem, na příjemná setkávání nás výpomocných kazatelů na klimentské faře, která tehdy sloužila i jako seniorátní úřad.

Probírali jsme svá vybraná kázání, diskutovali o nich, přičemž Blahouš, erudovaný teolog a zkušený kazatel, nám svými jemně formulovanými připomínkami nenápadně předával užitečné rady. Neméně příjemná bývala atmosféra při sejitích seniorátního PO pro práci laiků. Pak už jsme

se s Blahoušem vídali jen příležitostně, vždy to byla velice milá setkání. Naposledy to bylo při podávání rukou po bohoslužbách u Klimenta, kdy jsem byl pozván kázat a on byl mezi posluchači. Velice jsem si ho vážil a vděčně na něho vzpomínám.

Jiří Nečas

O sikhismu trochu jinak

Paňdžáb, oblast, která dnes leží na pomezí Indie a Pákistánu, byla oblast, kterou vždy proudili do Indie všichni dobyvatelé i obchodníci ze Západu.

Na konci 15.stol. AD zde byli téměř rovnoměrně rozloženi muslimové i hinduisti. Jednoho dne, když mu bylo necelých třicet let, odešel Guru Nának (narozen 1469) k řece Bain koupat se a meditovat. Vrátil se za 3 dny, naplněn Božím duchem, nic neřekl, opustil práci, všechno

rozdal a odešel s muslimským kamarádem Mardanou. Po několika dnech řekl: Není žádný hind, není žádný muslim. Tak začala jeho mise... Založil společenství bez hierarchie, kde si všichni byli rovni, muži i ženy, bez ohledu na kastovní systém, který zrušil. Na první místo postavil

Guru Nának, narozen 15. dubna 1469

společné jídlo (*langar*), na druhé dobrovolnou službu (*séva*), kterou vykonávají muži i ženy společně a na třetím místě společenství (*sangat*) rovných. Vzdělával ženy nejméně o sto let dříve než v Evropě. Svého nástupce vybíral podle vhodnosti, ne podle rodu nebo postavení.

Ale to není hlavní důvod proč o sikhismu dnes vyprávím. Koneckonců všechny informace se dají pohodlně najít na kvalitní sikhské wikipedii sikhwiki (https://www.sikhwiki.org/index.php/Main_Page)

Pozoruhodné je, že dvě diametrálně odlišná náboženství islám a hinduismus, nešla cestou konfrontace a boje, ale našla společné vyjádření víry. Jako příklad uvedu hledání společného vyznání víry.

Muslimové mají jediného Boha – Alláha. A co hinduisti? Jednoho nebo mnoho? Dlouhá diskuze. Nakonec se rozhodli, že je bude reprezentovat posvátná slabika (*mantra*) óm, jejíž vibrací se podle hinduistů udržuje svět v existenci. Takže první řádek vyznání víry (*múl mantra*-kořenová, základní mantra) je na světě: *ik óm kar* = existuje jedno óm; někdy se to překládá: je jeden Bůh. Podobně i všechna ostatní dogmatická tvrzení. Když viděl pan profesor Kropáček, katolík, *múl mantra* na mém pracovním stole, řekl: „To by mohlo podepsat každé monoteistické náboženství.“ Mohlo. Jenže...

Pár desetiletí po smrti zakladatele sikhismu Guru Nánaka v Evropě dvě křesťanské denominace, které vyznávaly stejného Boha a spasitele, rozpoutaly největší masakr v dějinách Evropy, třicetiletou válku (23. května 1618–24. října 1648), která boji a následnými nemocemi téměř vyvylidnila Evropu.

Naskýtá se ne nepřípadná otázka: Kdo byli ti civilizovaní a kdo ti barbari? Bratři v Kristu, kteří si navzájem prováděli ty nejneředstavitelnější krutosti, nebo muslimové a hinduisti, kteří dali přednost mírovému soužití? Přesto ale křesťanská civilizace se cítila (a stále cítí?) být povolána k přinášení „civilizace“ barbarům.

Josef Bartošek

Potíže s verzemi světa

*Více než 30 let života jsem strávil v **bipolárním světě**. Jinou verzi světa jsem neznal a ani jsem si ji dlouho neuměl představit, takže mi nezbylo, než se s ní (a v ní) naučit žít.*

Nebyla zrovna ideální, i když neustále jsem ve škole slyšel, že – v porovnání s pólem kapitalistickým – je ten náš vlastně skvělý. Mé vzpomínky na tuto verzi světa

přesto nejsou výlučně zlé, neboť jsem v ní prožíval dětské hry, kamarádství i první lásky; až příliš dobře si ale pamatuji, jak nepřírozeně vyhocené, jaksi manichejsky

rozpolcené bylo všechno, co se tehdy dělo, jak jsme (navzdory proklamovanému plánování) žili ze dne na den pod neustálým tlakem. Nebyl čas ani objednávka na přemýšlení, kritiku či nadstranickost, žádalo se jednoznačné řešení vyostřených morálních dilemat. Bezpečně jsme se rozhodně necítili, neboť fáze relativního uklidnění se střídaly s těmi, v nichž „horká“ válka byla „na spadnutí“.

Pak starý svět (nečekaně rychle) zkolaboval a my jsme vstoupili do **verze unipolární**. Uklidnil jsem se a zaradoval, přesvědčen o tom, že teď již bude jenom lépe, neboť lidstvo se zajisté poučilo z chyb a dokáže se rozumně domluvit – vždyť demokratické uspořádání věcí veřejných a dodržování lidských práv a svobod je evidentně tím nejrozumnějším uspořádáním věcí veřejných, jaké může existovat! Asi jsem byl naivní, ale rozhodně jsem nebyl sám, nadějami „trpěli“ i lidé daleko chytřejší – například politolog Francis Fukuyama sklízí za své tehdejší optimistické předpovědi „konce dějin“ kritiku dodnes. Na obhajobu „naivků“ bych chtěl uvést dvě drobnosti: 1. víru v pokrok, rozum a humanitu má Západ jaksi „zakódovánu“ ve svých židovsko-křesťanských kořenech, posílených odkazem osvícenství, 2. to, že demokracie je „nejlepším ze všech špatných politických uspořádání“, si myslím pořád... Říká se sice, že po bitvě je každý generálem, ale pravdou je, že nebylo určitě moudré předpokládat, že „pax americana“ potrvá věčně, že demokracie a liberalismus jsou založeny na všelidských, tedy univerzálně platných hodnotách a že Rusko i Čína, zmítající se tehdy v těžkých obtížích, jsou (ekonomicky, sociálně, politicky i vojensky) „ze hry“. Uplynuly necelé dvě generace a do rolí „mluvčích Ne-Západu“ se prodralo nové

Rusko a nová Čína a zvou k falzifikaci univerzálního nároku západní interpretace světového řádu i další země.

A tak se nyní (rovněž nečekaně rychle) hrouť další verze světa. Opět se nás politici ani nezeptali a vrhli nás do **multipolarity**. Zatím jsme tomu nestačili ani uvěřit, natož abychom rozuměli jejím pravidlům. Má vůbec nějaká? Matematika praví, že určitými zákonitostmi se řídí i pravděpodobnostní děje, takže předpokládejme, že i multipolární svět nebude tak úplně chaotický a nepředvídatelný, jen se budeme muset naučit přijmout jeho logiku. A tady vidím opět skulinu pro optimismus! Není totiž jednoznačně dáno, bude-li nové světové uspořádání lepší nebo horší, než ta předchozí. Multipolarita se svojí diverzitou mocenských ohnisek může vést jak k velké destabilizaci a nárůstu rizik, tak i naopak, k větší vzájemné kontrole aktérů a k vyvažování geopolitických zájmů. Bezpečnost může tedy stejně tak klesat, jako vzrůstat! V každém případě nemá smysl naříkat či nostalgicky vzpomínat na verze minulé, byť ve srovnání s nimi (dokonce i s tou bipolární!) vypadá dnešní svět mnohem rizikověji a méně předvídatelně. Bipolarita se v soudobém mnohorozměrném světě již stěžejí vrátí a trvání na univerzalitě západního modelu je zjevně kontraproduktivní. Myslím, že rozumné v současné chvíli je, ujasnit si, co v měnícím se světě obnáší nová (partikulární) **identita evropanství**, nalézt jednotu a sílu, konečně se shodnout na klíčových evropských hodnotách, být sami sebou vůči všem velmocem, spolupracovat s těmi, kdo budou k tomu ochotní, a efektivně odrazovat ty, kdo nás budou ohrožovat. Ani ustrašenectví, ani narcismus. Myslím, že T. G. Masarykovi by se tenhle program docela líbil...

Petr Nesvadba

Recept: Italské citronové sušenky s mandlemi – „Velikonoční potěšení“

Neuvěřitelně snadné, ale naprosto vynikající, bezlepkové sušenky s mandlovou drtí a limoncellem. (asi 50 sušenek)

Suroviny

4 šálky mandlové mouky (asi 400–500 g)

1 šálek krystalového cukru

3 bílky

lžička citronové šťávy nebo limoncella*

kůra ze 3 citronů (asi 3 polévkové lžíce)

špetka soli

1 lžička prášku do pečiva

moučkový (práškový) cukr

na válání cukroví

V kotlíku stojanového mixéru nebo šlehačem ušlehejte sníh ze 3 bílků a trochou soli. Do misky připravte a promíchejte: krystalový cukr, pečicí prášek, drcené mandle, citronovou kůru ze tří citronů, citronovou šťávu, nebo limoncello. Postupně tyto přísady převracením vmíchejte do ušlehaného sněhu. Konzistence by měla být spíše hutná při promáčknutí v dlani.

V rukách z hmoty válejte kuličky velikosti asi 2,5 cm. Kuličky poválejte v moučkovém-cukru. Předehřejte troubu na **170 °C**. Kuličky dejte na plech vyložený pečicím papírem trochu od sebe. Do středu kuliček je možné vložit mandli, nebo třeba kompotovanou višň. Pečte krátce asi 10 až 12 minut. Spodek sušenek nemá být moc tmavý. Po upečení nechte sušenky chvíli chladnout na plechu, jsou měkké. Doba pečení určuje konečnou konzistenci pro biscotti.

Jiří Cuc

**Limoncello je citronový likér.*

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org

Upozornění: Uveřejněné články nemusí vždy vyjadřovat stanovisko redakce SD

Vydává: Sbor Českobratrské církve evangelické, Praha 10 - Vršovice, Tulsá 1

Adresa redakce tamtéž. Tel.: 272 734 010, Sb.mobil: 776 123 320, e-mail: vrsovice@evangnet.cz,

<http://vrsovice.evangelnet.cz>; [cce.vrsovice](https://www.facebook.com/cce.vrsovice); ČCE Praha 10 - Vršovice

Č.ú.: Česká spořitelna 280963329/0800, variabilní symbol: 10+osobní číslo

Návrh obálky: T. Vokatý; Korektury: Z. Beyer; Redakční rada: Z. Beyer, M. Opočenský, M. Vojtíšková

Náklady na jeden výtisk: 11,50 Kč, poštovné 13,80 Kč

PROGRAM DUBEN 2025

Postní období

Během postního období můžete přispět na *Postní sbírku*, kterou vypsal Diakonie ČCE Středisko humanitární spolupráce, také můžete přispět na *sbírku Jeronýmovy jednoty*, která financuje opravy a stavby evangelických sborů.

6.4.2025	9.30	<i>Pátá postní neděle – bohoslužby pro všechny generace (i s dětmi)</i>	<i>káže Matěj Opočenský</i>
8.4.2025	20.00	setkání střední generace	klub Výdech
9.4.2025	19.00	OTEVŘENO k debatě o životě – NADĚJE? (poslední setkání)	klub Výdech

Každou postní středu se chceme zamýšlet na témata, která vnímáme jako důležitá a ke kterým je třeba se jednou za čas vrátit, trochu promyslet a také je opečovat. Cítíme, že v této době jsou těmito tématy například: důvěra, něco jako pevná půda pod nohama, naše vlastní aktivita, dobro a zlo a naděje. Celkově se nám zdá, že dnes je vše znovu postaveno do ostrého světla tohoto světa. Zváni jsou všichni, kdo se chtějí dozvědět, jak se na ně dívají evangelisti faráři, kteří se chtějí dozvědět, jak se na ně díváte vy. Témata chceme na začátku představit a pak o nich debatovat. Cílem je odnést si kousek jistoty domů. Jste zváni, ať už věříte nebo ne. Můžete jen přijít a poslouchat nebo se zapojit.

Matěj Opočenský a Martin Sabo

12.4.2025	10.00	Oslí špacír (z důvodu hrozící kulhavky bez oslů) - procházka Okrouhlice - Soběhrdy s večerním ohýnkem, přespáním a nedělními bohoslužbami v Soběhrdech	Vede Jan Kučera, 731 510 675
-----------	-------	---	------------------------------

Velikonoční týden

13.4.2025	9.30	<i>Květná neděle s večerí Páně</i>	<i>káže Matěj Opočenský</i>
13.4.2025	15.00	Ordinace výpomocné kazatelky Pavly Zetkové	Kladno
15.4.2025	13.00 – 15.30	výlet seniorů za Jiřinkou Adamcovou	Dubeč
17.4.2025	18.00	<i>Zelený čtvrtek - nešpory s večerí Páně kolem stolu a jídlem</i>	<i>Tulská</i>
18.4.2025	9.30	<i>Bohoslužby s večerí Páně na Velký pátek – společně se žižkovskými sbory</i>	<i>Betlémská kaple, sbor Žižkov I.</i>
20.4.2025	9.30	<i>Bohoslužby s večerí Páně na velikonoční neděli</i>	<i>Tulská</i>
22.4.2025	14.00	biblická ve Fokus Praha	Karlín
27.4.2025	9.30	bohoslužby	Tulská, Josef Bartošek
30.4.2025	14.00	Vaření polévky pro lidi bez domova	klub Výdech
30.5.2025	16.00	Horoušanky Open	u Jelínků v Horoušánkách
31.5.2025	14.00 – 19.30	seniorátní den v Řehlovicích – první setkání budoucího jednoho seniorátu pražského a ústeckého	Řehlovice
4.6.2025	15.30 – 19.30	„Přes ulici“ – stačí přejít ulici a jste v parku, kde si toto odpoledne najde své dítě, dospělý a možná i senior. Přijďte na první komunitní akci pořádanou Klubem Výdech, tedy Jablíčkem a evangelickým sborem ve Vršoviciích, se zapojením Domu čtení, iniciativy Bubahof Olga a možná i dalších sprátených organizací	v parku Ruth Bondyové
8.6.2025	10.30	<i>Svatodušní hra Jób</i>	<i>Divadlo Mana</i>
duben		výstava Světový étos (https://doma.diakonie.cz/svetovy-etos/)	Tulská
19.–26. 7. 2025		Sborová dovolená – přihlašujte se u Lenky Vokaté skrze dotazník	Sloup v Čechách

Pravidelný týdenní program

klub Výdech Murmanská 15, Praha 10

Úterý	9.30	setkání nejmenších dětí	každé úterý
Úterý/čtvrtek	20.00	třicátníci	2x měsíčně
Středa	7.00	duchovní snídane (každou středu)	každá středa
Středa	14.00	setkání seniorů (1x měsíčně před staršovstvem)	1x měsíčně
Středa	14.00	biblická hodina pro dospělé (také přes Jitsi a pravidelně)	ostatní středy
Středa	19.30	schůze staršovstva (také přes Meet a jednou měsíčně)	1x měsíčně
Čtvrtek	16.15	prvníáci (zatím nepravidelně)	každý čtvrtek
Pátek	10.00	bohoslužby „na zámečku“ (jednou měsíčně)	1x měsíčně
Pátek	15.30	starší dorost	každý pátek
Pátek	18.00	mladší mládež	každý pátek
Pátek	14.00	setkání starší mládeže (nepravidelně)	1x měsíčně

Jak se připojit na sborový program, který probíhá také přes videokonferenci?

Máte-li zájem o účast na akcích online, napište na vrsovice@evangnet.cz.

Oslava

Lazarova sobota
12. dubna 2025

Okrouhlice - Soběhrdy

- start v 10 hodin, procházka asi 6 km
- cestou zastávka na piknik
- večer čtení pašijí u ohně
- nocleh na zahradě kostela (ve stanu)

Květná neděle
Bohoslužby od 10 hodin

Pojďte s námi!

Více informací: Jenda Kučera - tel. 731 510 675

Setkání
Pražského
a Ústeckého
seniorátu

MŮJ SENIORÁT

31. 5. 2025

Potkali se u ŘEHLOVIC

Kulturní centrum Řehlovice
14:00 - 19:30

kapela
Cactus
Showband

program
pro děti

táborák

divadlo
Buchty
a loutky

výrobky
chráněných dílen
Diakonie

večerní
bohoslužby

kulturní centrum
Řehlovice

Na akci je možné dorazit o den dříve a přespat pod stanem.
Více info na prazsky-seniorat.evangelnet.cz/akce

ČESKOBRATRSKÁ
CÍRKEV
EVANGELICKÁ

Diakonie
Českoobraská církev evangelická